

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Clara De Monte Falco V. 17. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

peditis è vinculis epulum triumphale fruit. Ab hoc veteres iterum pugnas pugnant, inter viperas incolumes, inter omnia tormenta salvi. Illud IULIANA peculiare, è lupanari pudorem saluum asportasse, Angeli præsidio, qui luce insolenti, quotquot vim inferre Virgini meditabantur, omnes excæcavit. Restituit tamen illa facinus detestantibus oculos, & post victos iterum ignes gladio cæsa novo more & spectaculo nunquam Romæ viso cū Fratre soror triumphavit. *Ex Metaphr.*

Tale viri Christiani Apostolus voluit esse convivium, ut magis fides Christi, quam prandii saginæ comedatur; & plus reficiat hominē Dominici nominis frequens invocatio, quam epularum multiplex & copiosa collatio, meliusquē pascat religio, quam saginæ. S. Max. hom. 2. de Carn. Host.

S. CLARA DE MONTE FALCO V.

17. Augusti.

Corculum videre te Cæli pura, quisquis Cor hoc CLARÆ vides tantâ verecundiâ Virgunculæ, ut loqui aliter, quam vultu velato, religionem professio germano erubuerit, vulnus etiam à tali oculo timens, quid imò facinus non nisi lacrymis expiandum rata imprudentem in somno pedem lectulo extulisse. Huic pudori tuendo noctes pervigilavit; infandis flammis cilicia objecit; Cupidinem flagris, virgis & urticis terruit; hostem verò intestinum ultimâ fame domuit, linguamque ita frenavit, ut vel semel tâtum, matris alloquendæ gratiâ, silentium in vitâ fregerit. Huic virtuti ielsidias facturum Veterator Ioannam sororem (vitæ tam sanctæ Magistram) mentitus est, & virginitatem cum velo jussit exuere, ni vitâ vel-

le

let exui. Sed rejectâ hâc adulterinâ sorore, vitæ doctor deinceps Christus successit. Hic modò CLARAE vel è Matris sinu osculum, vel seipsum manibus suis cibum ferre, vel stipem mendicis auferre; modò Agnelli formâ castissimæ colludere, modò denique cum Cruce Sponsi habitu adesse, & locum huic in corde expetere. Atque tunc nobilem illam, & quam in grandî demortuæ corde admirabundus Orbis spectavit, peractam celsuram credimus, quæ præter ternos ejusdem inter se ponderis globos (nobile Sanctissimæ Triadis symbolum) omnia Sponsi patientis arma exhibuit. In nobis nil tale idèd Cælum sculpsit, quia dura heulimimis saxagerimus. *Ex monum. Eccl. M. 67. P. 1.*

Infige pectori tuo, corâi tuo signaculum Crucifixi, infige & brachio tuo, ut opera tua peccato mortua sint. Nihil in his criminis reviviscas, nihil ut reris resurgat. Ambros., in pl. 118.

S. AGAPITVS M. 18. Augusti.

ETIAM AGAPITICIDIS annos, qui XV. tantum fuere, quàm pugnas numeres. Nervis enim primò derissimè cæsus talem se præbuit, ut Sparta suam diceret, nisi Præneste sibi vindicaret. Mox in carcere quatuor diebus sine omni cibo degens suo succo, hoc est, cæli deliciis vixit. Inde iterum protractus vivos carbones in capite circumtulit, pulchrè ipso supplicio suo coronatus. Sub hæc vestibus spoliatus omnibus, ad luctam se jam expeditiorem credidit. Ab equuleo ex pedibus pendulus gavisus est è terrâ sublatum cælo se propiorum esse. Flagris pessimè acceptus nuditatem tunc domesticâ purpurâ textit, sanguine. Iam ubi fumum pendenti Antiochus præses subjecit, risit etiam hunc